

СИМУЛЯЦІЙНІ СЦЕНАРІЇ В КЛІНІЧНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ

Гусарчук А.Г., Ілащук Т.О., Смандич В.С.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

За останнє десятиліття відбулася значуща модернізація медичної освіти, було сформовано нові підходи в підготовці студентів медичних ВНЗ, розроблено нові навчальні програми, у яких велика увага приділяється симуляційному навчанню студентів. Для реалізації цих програм у медичних вишах почали організовувати центри практичних навичок, де студент на різних манекенах та симуляторах міг відпрацювати та освоїти необхідний перелік практичних навичок. Але робота таких центрів не зведена лише до приміщення з манекенами, це ще й нові методики навчання, створення й адаптація під кожного студента навчального сценарію, не прив'язаного лише до однієї лікарської спеціалізації, відпрацювання алгоритмів та професійних інструкцій, імітація реального спілкування з пацієнтами.

Прикладом симуляційної гри, що регулярно використовується при викладанні терапії на базі Навчально-тренінгового центру симуляційної медицини БДМУ, можна вважати клінічний розбір тематичного пацієнта. Для цього використовується методика гібридних симуляцій, а також відтворення симуляційних сценаріїв із використанням високотехнологічного обладнання та манекенів. Студенти самостійно проводять опитування та огляд хворого із подальшим обговоренням такого випадку в групі. На етапі проведення гри всі мають дотримуватися правил етики та деонтології, правових норм взаємодії лікаря з пацієнтом, послідовності дій під час проведення діагностики та лікування. Особливо цінним, на наш погляд, є можливість повноцінно оцінити підготовку кожного студента. Про ступінь підготовки учасників гри свідчить їхня поведінка та впевненість у діях, обсяг засвоєного матеріалу, а також взаємодія з учасниками гри. Моделювання професійної ситуації за допомогою цього методу дає змогу студентам не тільки вирішити проблему, але й відпрацювати тактику поведінки в умовах, найбільш наближених до реальної клінічної ситуації.

Для студентів було розроблено практичні клінічні ситуації, які імітують історії хвороб реальних пацієнтів. Студент може зіграти роль як пацієнта, так і лікаря. Викладач виступає в ролі ведучого гри, поступово додаючи необхідну інформацію з історії хвороби, за необхідності спрямовуючи аналіз клінічного випадку від простого до складного. Під керівництвом викладача студенти виокремлюють основні симптоми захворювання поступово об'єднуючи їх у синдроми. Також студент повинен проводити необхідний комплекс об'єктивного обстеження хворого (на

спеціальному обладнанні та манекенах) та оцінити результати лабораторно-інструментального дослідження, що супроводжують змодельовану клінічну ситуацію хворого. Досить серйозним етапом рольової гри є обґрунтування попереднього діагнозу. Студенти навчаються проводити диференційну діагностику зі схожими нозологіями. За необхідності подається план додаткового обстеження для уточнення основної та супутньої патології. Виводиться остаточний діагноз. Далі студент визначає тактику ведення хворого, складає план лікування та (чи) профілактики. Якщо передбачається умовою клінічної ситуаційної задачі, виписує необхідні рецепти та визначає прогноз для життя та працездатності хворого.

У кінці заняття студенти намагаються зрозуміти основні свої помилки та командно знаходити шляхи їхнього уникнення або виправлення. Крім того, використання таких сценаріїв передбачає активну роботу студента, що призводить до більшої ефективності навчання. Застосування рольових ігор на практичних заняттях дає змогу підвищити зацікавленість студентів до їхньої майбутньої професійної діяльності, розкрити їхні творчі здібності, сприяє розвитку клінічного мислення.

Висновок. Незаперечною перевагою заняття в умовах симуляційного центру є те, що його впровадження дало змогу перейти від традиційних форм навчального процесу на семінарах, де в центрі уваги є викладач, до акценту на студента, дати можливість відпрацювати ситуаційні задачі, допускати та виправляти помилки, аналізувати ситуацію й робити висновки. Були створені умови максимально наближені до умов, з якими лікар може мати справу у своїй майбутній професійній діяльності. Усе це дає можливість студентам цікаво навчатися, а викладачу цікаво працювати.

Список використаних джерел

1. Зливков В.Л., Лукомська С.О. Спес Гіппократа: основи психології спілкування для медичних працівників / В.Л.Зливков, С.О. Лукомська. — Ніжин: Видавець ПП Лисенко М.М.; К., 2017. — 208 с.
2. Тітова А. В. Формування професійної компетентності майбутніх сімейних лікарів / А. В. Тітова // Витоки педагогічної майстерності. — 2017. — Вип 19. — С. 321–326.
3. Тітова А. В. Посилення мотивації майбутніх сімейних лікарів до використання вебтехнологій у професійній діяльності як педагогічна умова / А. В. Тітова // Витоки педагогічної майстерності. — 2019. — Вип 22. — С. 192–197.
4. Sinanan M. Simulation becoming a better way to train doctors. Puget Sound Business Journal. May 18, 2016.